

شرح اشتیاق

شاعر

استاد محمد کاظم وزیری

انتشارات آپ

تهران ۱۳۸۷

سرشناسه
عنوان و نام پدید آور : شرح اشتیاق / شاعر محمد کاظم وزیري.
مشخصات نشر : تهران: آپ، ۱۳۸۷.
مشخصات ظاهري : ۱۳۰ ص.
شابک : ۲۰۰۰۰ ریال: 978-600-90665-0-6
وضعیت فهرست نویسی : فیپا
موضوع : شعر فارسی - قرن ۱۴.
رده بندی کنگره : ۱۳۸۷ ۴ ش ۹۶۷ ز / ۸۲۹۸ PIR
رده بندی دیویی : ۸۸۲ ۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۸۸۸۰۳

انتشارات آب

شرح اشتیاق

شاعر: محمد کاظم وزیري
ویراستار: علی درویشانی
طراح جلد: حسین افشاري
حروف نگار و صفحه آرا: مریم ظاهر معتمدن
ناظر فنی چاپ: محمد سعید جمالی
چاپخانه: هما لیتوگرافی: خاور گرافیک
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ: اول ۱۳۸۷
شابک: 978-600-90665-0-6

Email: Up_peress_ali@yahoo.com

قیمت: ۲۰۰۰ تومان

همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

سخن شاعر

خدایا! به نام تو نوشتارم را آغاز می‌کنم و برای تو قلمم در دست گرفته و صفحه دل را باز می‌کنم، زیرا تو همان خدائی هستی که خویش را با صفت بخشندگی و مهربانی ستوده‌ای و بندگان را هر چند گناه کرده باشند، اگر با زبان عذرخواهی و بادلی پریشان و نادم از گناه به سویت توبه کنند، تو آنان را مورد لطف و رحمت خویش قرار داده و بدی‌هایشان را به نیکی تبدیل می‌کنی، زیرا در کتاب کریمت فرموده‌ای: "يُبدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ" ولی عبادان مغرور را که تکیه بر اعمال خویش دارند و همیشه خود را از خدا طلبکار می‌دانند، از رحمت خویش دور می‌داری. خدایا! من جز گناه به درگاهت چیزی نیاورده‌ام، اگر همه سجده‌ای بی محتوا کرده‌ام، شایسته نبوده‌ام، ولی تو را شایسته‌تر از آن می‌دانم که بنده‌ای، رو سیاه چون من را از درگهت برانی، زیرا تو وهابی و بسیار بخشنده. خدایا! بنده‌ای را که تو هدایت کنی، هرگز گمراه نخواهد شد و آن را که تو گمراهش گردانی، جز تو هدایت کننده‌ای نخواهد داشت، پس مرا به راه مستقیمت که مورد رضای توست هدایت کن و از راهی که مورد غضب تو می‌گردد، بازم گردان. خدایا! مرا به خاطر دنیا دست بوس دیگران قرار مده و دینم را بر اساس قرآن و سنت نبی ات که همان، عزت است، قرار ده تا برای مطامع دنیا به شرک آلوده نگردد. خدایا! چنانم بدار که در راه توحید تو، حتی پیامبرت را با تو معادل قرار ندهم و مشمول "ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ"

قرار نگیرم. خدایا! مرا از کسانی قرار مده که در دینشان تندروی می‌کنند، زیرا امام چهارم - علی ابن الحسین - علیه السلام در صلوات شعبان فرموده: "الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ" آنان که از ما پیشی می‌گیرند، از دین خدا خارجند. خدایا! مرا از آنانی قرار مده که از دین تو عقب مانده‌اند و سعیشان باطل گشته و در صف "الْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ رَاقٍ" ایستاده‌اند، پس خدایا! بر محمد و آلش رحمت فرست و مرا از ملازمین آنان قرار ده تا "وَلَا زِمَ لَهُمْ لَاحِقٌ" گردم، ای مهربان‌ترین مهربانان عالم! آمین یا رب العالمین.

محمد کاظم وزیری

۱۳۸۷/۵/۷

فهرست مطالب

۱	به نام خدا
۲	در ولادت امام رضا (ع)
۳	راز عشق
۴	سیرگامان
۴	می عرفان
۵	مستانه سر
۶	تمنای نگاه
۷	رؤیا
۸	غزلی درباره امام زمان (عج)
۹	انتظار
۹	انتظار فرج
۱۰	در وصف امام زمان (عج)
۱۱	در وصف حضرت ولی عصر (عج)
۱۲	مهدی بیا

- شب رؤیا ۱۳
- انتظار ۱۵
- خداشناسی (راز و نیاز) ۱۵
- انتظار ۱۶
- در ولادت امام زمان (عج) ۱۷
- در ولادت آن سرور ۱۸
- در منقبت مولانا ولی عصر (عج) ۲۱
- در ولادت امام عصر (عج) ۲۲
- ساقی ولایت ۲۳
- به سوی دوست ۲۵
- نشان گرفتن از نام خدا ۲۶
- به نام خدا ۲۷
- در ولادت مولای متقیان علی (ع) ۲۸
- در میلاد با سعادت حضرت علی (ع) ۲۹
- در منقبت مولا علی (ع) ۳۱
- عشق به علی (ع) ۳۲
- غزلی درباره ولایت ۳۴
- غزلی درباره ولادت مولا علی (ع) ۳۴
- در منقبت امام علی (ع) ۳۵
- ضربت خوردن مولای متقیان علی (ع) ۳۸
- ناله در شهادت علی (ع) ۳۹

- قصیده در شهادت مولا علی (ع) ۴۰
- قصیده در مناقب و میلاد رسول اکرم (ص) ۴۲
- در میلاد رسول گرامی اسلام (ص) ۴۴
- در تولد حضرت فاطمه زهرا (س) ۴۵
- در ولادت زهرا (س) ۴۶
- در سوگ حضرت فاطمه (س) ۴۸
- زبان حال حضرت علی (ع)، در شهادت فاطمه زهرا (س) ۴۹
- زبان حال حضرت علی (ع)، در سوگ فاطمه زهرا (س) ۵۱
- زبان حال علی (ع) در به خاک سپردن حضرت فاطمه (س) ۵۲
- وصیت حضرت فاطمه (س) به همسر گرامش، حضرت علی (ع) ۵۶
- در ولادت با سعادت حضرت علی اصغر (ع) ۶۱
- قصه پر غصه، در ولادت حضرت علی اصغر (ع) ۶۳
- محرم ۶۴
- محرم، شعری دیگر ۶۵
- محرم نامه ۶۷
- باز آمده محرم ۶۷
- محرم ۶۹
- حرکت امام حسین (ع) از مکه به سمت کربلا ۷۰
- غزلی درباره مصادف شدن نوروز با محرم ۷۱
- مظهر عشق ۷۱
- دلم گرفته ۷۳

۷۳	عاشق حسین (ع)
۷۴	مکتب عشق
۷۶	جان هستی
۷۷	جان جهان
۷۹	ناریخ کربلا
۸۰	کربلا، قصه عشق
۸۱	شهدای کربلا
۸۲	عاشورا
۸۳	حسین، بنده عاشق
۸۸	نای نینوا
۹۲	گریه
۹۴	شام غریبان
۹۵	شام غریبان
۹۸	شام غریبان
۹۹	در مصیبت حضرت عباس ابن علی (ع)
۱۰۱	در مناقب و مصائب حضرت علی اکبر (ع)
۱۰۴	در ولادت با سعادت امام حسین (ع) و ماه شعبان
۱۰۶	در مناقبت حضرت فاطمه (س)
۱۰۷	در رثای حضرت قاسم (ع)
۱۱۰	از کلمات امام حسین (ع)، در کربلا
۱۱۱	ورود امام حسین (ع) به کربلا و نصیحت داوران به امام

- ۱۲۱ برداشتی از خطبه حضرت زینب (س)
- ۱۲۳ زبان حال امام حسین (ع)
- ۱۲۴ در مصیبت دختر سه ساله امام حسین (ع)
- ۱۲۶ در ولادت با سعادت امام هشتم حضرت رضا (ع)
- ۱۲۸ رباعیات
- ۱۳۱ رباعی زبان حال حضرت رقیه (س)، در خرابه شام
- ۱۳۴ رباعیات نماز پنجگانه

به نام خدا

آغاز سخن کردم، با نام تو ای دلبر!
شاید نظر اندازی، بر عاشق بی‌پاسر
گفتم که نشان گیرم، ز آن چهره زیبایت
دیدم که نیم قابل، ز آن چهره مه‌پرور
گفتم به وصال تو کی می‌رسم ای جانا!
گفتی که هر آن موقع، جز من تو نگیری بر
گفتم: تو نشانی ده، تا من نکنم گم‌ره
گفتی که بیایم دوش، آغوش تو دل‌پرور
تا جرعه‌ای از آن می‌در کنج لبم ریزی
دوشینه شدم مست، ای همدل بی‌همسر
مستانه در آغوش، گه افتم و گه خیزم
شاید که بگیری تو، دستی تو از این پیکر
گفتم که وزیری تو، گر عاشق شیدانی
باید که شوی بی‌خود، از خود تو بر دلبر

□□□□□□□□□□

در ولادت امام رضا (ع) (۱)

روز عید است، عید یک سرور
روز مولود آن کسی باشد
هیچ دانی علی، ولی خداست
آن که اندر غدیر خُیم گفتا
زد قدم بر کمرانه گیتی
خانه را حق گشود بهر علی
مظهر ذات پساك لم یزلی
هم چو ماه است در شب تاریک
او چو خورشید آسمان باشد
این سخن از رسول ختمی شد
نفس پیغمبر است نفس علی
علم او علم اکتسابی نیست
معدن علم کبریائی اوست
او گلستان باغ توحید است
هر چه می خواهد او برای خداست
افتخار علیست دامادی
گر نبودی علی به روی زمین
راه او را بسجوی گر خواهی
شدم از خواب غفلتم بیدار
که به یادش، علی علی گویم
با ریا رو مکن در این درگه

روز مولود مرتضی حیدر
کز همه خلق این جهان برتر
در امامت به شیعیان رهبر
جانشین است بعید پیغمبر
عسلی عالی نکسو منظر
تا که مادر بزاید این گوهر
نور یزدان و ساقی کوثر
که نشان می دهد رخت از شر
که زمین نور او گرفته به بر
شهر علمم من و علیم در
نیست هرگز کسی از او بهتر
که بیفتد به رنج زیر و زبر
نسزد یاوه گفتنش در سر
پاک باشد دلش ز شرک و شر
گرچه باشد، برای او به ضرر
دختر مصطفی ورا همسر
نشد هم شأن فاطمه، شوهر
در دو دنیا، سعادت اکبر
نسب و خاندانی از این بهتر
نام او هست، ذکر آن داور
که شوی روسیاه در محشر